

taleser derom. Det samme ærede Medlems
 Endringsforslag under Nr. 3, 4, 5 og 6 gaae
 ud paa at give Frihed til saameget som muligt
 at udstykke Trøerne. Det er jo meget godt,
 at hver Mand kan have Frihed til at bruge
 den Jord, han eier, i den størst mulige Ud-
 strækning, men det kan slet ikke gaae an paa
 Trøerne, fordi Udskyningen der er hæmmet,
 efterat have været ubegrændset i det Uende-
 lige, saaledes at man der hidtil har kunnet
 kjøbe Jord til en Værdi af 3 Ml. Dette synes
 nu at være ganske besynderligt; men Udskyningen
 er til Skade for det Almindelige, uden at være
 til nogen Nytte for den Enkelte, og derfor
 maa jeg bestemt holde paa, at disse Para-
 grapher vedtages saaledes, som de foresindes i
 Udskafet, uden de stillede Endringsforslag.
 Med Hensyn til det under Nr. 7 stillede En-
 dringsforslag, da er der ogsaa meget Sandt i,
 hvad den ærede Rigsdagsmand bemærkede om,
 at det kunde være gavnligt og retfærdigt, at de
 tilstødende Lodseiere komme til at tage Deel
 med Trøbesidderne i Udgifterne til Gjærdets
 Opsørelse og Vedligeholdelse, men jeg frygter
 for, at et saadant Forslag vilde komme til at
 forsinke Loven, saa at den ikke kom ud, og jeg
 kunde Intet ønske hellere end at faae den ud
 om muligt i denne Session. Lovudskafet gaaer
 ud paa at indfri et gammelt Løfte, som alle-
 rede er givet ved en allerhøieste Resolution af
 30te Marts 1831, og det kunde være ønskeligt
 at faae denne Sag endt jo før jo hellere, saa-
 ledes at Trøbesidderne kunde komme i rolig
 Besiddelse af Trøerne. Jeg udtalte ved Sagens
 1ste Behandling min Frygt for, at Yder-
 gjærdernes Opsørelse mulig vilde have tilfølg-
 e, at enkelte fattige Trøbesiddere vilde blive nødte
 til at give Afkald paa deres Trøer, men jeg
 har beroliget mig selv, ligesom jeg ogsaa kan
 berolige de ærede Medlemmer dermed, at der i
 § 9 er bestemt, at Ydergjærdernes Opsørelse
 skal være afhængig af Syssemanden i Føring
 med 4, af Trøeierne aarlig dertil valgte Mand.
 Det er altsaa Trøeierne, der hovedsagelig
 komme til at bestemme, hvorledes Gjærdet skal

opsøres, og da der ikke er bestemt nogen Tid,
 inden hvilken det skal være færdigt, saa troer
 jeg ikke, der er nogen Fare paaferde; thi de
 ville da kunne foretage dette Arbejde efter Tid
 og Leilighed, saaledes som deres Kræfter og
 Evner tillade det. Jeg kan saaledes ikke Anbet
 end tilraade, at forkaste Endringsforslagene og
 vedtage Loven saaledes, som den er forelagt af
 Regjeringen.

Hvad angaaer det af den ærede Rigsdags-
 mand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tschér-
 ning) stillede Endringsforslag, da forekommer
 det mig at være saa ubetydeligt, at der ikke
 kan være Noget iveien for at vedtage det, hvis
 det iøvrigt ikke skulde lægge Hindring iveien
 for Lovens Vedtagelse. Jeg maa indrømme,
 at det jo kunde være gavnligt, om Sagen
 kunde blive afgjort af Amtmanden, uden at
 vandre her til Ministeriet, efterat der er afgivet
 Betænkning fra Amtmanden og Lagthinget.
 Jeg troer i det Hele, at man skal lade de
 færøiske barnlige Sjæle, som den ærede Rigs-
 dagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds
 (Tschérning) udtrykte sig, leve i deres Ustyli-
 ghed og raade sig selv. Da Lagthinget har an-
 befalet Loven, og da Trøeierne ogsaa ere
 repræsenterede i Lagthinget, troer jeg ikke der
 er nogen Fare paaferde ved at vedtage Lov-
 udskafet som det foreligger.

Justitsministeren: Den ærede Rigs-
 dagsmand, der nu havde Ordet, bemærkede i
 Modsetning til hvad der var anført af den
 ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 1de
 Valgkreds (H. Jensen), at der, saavidt ham
 bekendt, finder andre Forhold Sted med Hen-
 syn til de til Amtmandsembedet henlagte Trøer
 end med Hensyn til dem, der tilhøre Fæste-
 gaarden Hussegaard. Dette er ogsaa fuld-
 kommen rigtigt; det er saa langt fra, at man
 med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts
 1de Valgkreds kan sige, at disse Gaarde ere
 af samme Bestaffenhed, at de netop ere af en
 fra hinanden aldeles afvigende Bestaffenhed.